

Тазкия дарслари (210-дарс) Уч нарса борки, ким уларни қилса...

ТАЗКИЯ
210-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф
роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур»,
«Рухий тарбия» 1-2-3-жузи
ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи
китоблари асосида бериб борилади.
Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун
китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 24.12.2022 2589

هَـرِّـيْـرِهْ يَبَّـأْ نَع
نَا: هَـنَّـعْ هَلْـلَا يَضَر
يَبَّـنْـلَا يَتَّـأْـلْـجَر
هَـيْـلَـعْ هَلْـلَا يَلَّـص
:أَقْفَ مَلَّـسْـو
أَـذِـلَّـمَـعْ يَلَّـعْ يَنْـلُدْ

تُلَخِّدُهُ تَلْمَعُ
بَلَّاقٍ، هَنْجُلًا
أَلْهَلًا دُبْعَتُ «
أَيُّ شَيْءٍ هِبْ كِرْشُ
ةَالْ صِلَا مِي قُتْ وَ
يِدْوَتُ وَ، هَبْ وَتْ كَمَلَا
، هَضْ وَرْفَمَلَا هَالْ زَلَا
«نَاضَمَرُ مَوْصَتُ وَ
يَسْفَنُ يَدْلَاوُ بَلَّاقٍ
يَلْعُ دِي زَا أَلْ هِدْيَبْ
لَاقٍ يَلْ وَ أَمَلَفْ. أَدَهْ
هَرَسْ نَمُ «: يَبْنَلَا

لُجْرَ يَلَا رُظْنِي نَأ
هَنْجَلَالَهَأ نَم
«أَذَه يَلَا رُظْنِي لَف
يِرَاخُبْلَاهَأ وَر
مَلْسَمُو

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Мени бир амалга далолат қилингки, уни қилсам, жаннатга кирай», деди. Ул зот:

«Аллоҳга ибодат қиласан ва Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Фарз намозни қоим қиласан. Фарз қилинган закотни адо этасан. Рамазон(рўзаси)ни тутасан», дедилар.

«Жоним қўлида бўлган Зот билан қасамки, бундан зиёда қилмайман», деди.

У қайтиб кетгач, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимни аҳли жаннатдан бир одамга назар солиш хурсанд қилса, бунга назар солсин», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

نَبِّهِ لَلِإِذْبَعِ نَع
يِرْضِ أَعْلَاةَ وَيِوَأَعْم
يَلْصَقِ يَبْنَلِإِ نَع
مَلَسَ وَسِوَهُ يَلَعُ هَلَلِإِ
نَمُثَالِثُ «: لَأَقِ
مَعَ طَدَقَفُ نُهُلَعَفُ
نَمُيْإِلِإِ مَعَطُ
هَنَاوَهُذَحُ وَهَلَلِإِ دَبَعُ
هَلَلِإِ أَلِإِ هَلِإِ أَلِ
هَلِإِ أَمِةَ أَلِزِ يَطْعَأُ
أَهَبُّةَ بِيَطُ
هَدِفَارُ ، هَسْفَانُ

الَوِ مَاعِلُكَ هِيَ لَع
الَوِ هَمْرُهُ لَاطِعِي
الَوِ هَنَرْدَلَا
الَوِ هَضِي رَمَلَا
هَمِي لَلَا طَرُّشَلَا
طَسِ وَ نَم نِكَلِ وَ
هَلَلَا نَافِ مَكَلِ أَوْمَا
هَرِي نَخِ مَكَلِ أَسِي مَلِ
مَكَلِ رَمَايِ مَلِ وَ
وَبَا هَاوِرِ . « هَرِشِبِ
يَنَ أَرَبِ طَلَا وَ دُوَادِ

Абдуллоҳ ибн Муовия Ғозирӣ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Уч нарса борки, ким уларни қилса, иймоннинг таъмини тотган бўлади: ким Аллоҳнинг ёлғиз Ўзига ибодат қилса ва албатта, «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ», деса, молининг закотини ихлос ила ва чин қалбдан ҳар йили ёрдам ўлароқ берса, қарисини, ифлосини, касалини ва сутсизини бермаса, лекин молингизнинг ўртачасидан бўлса. Албатта, Аллоҳ сиздан яхшисини сўрагани йўқ, ёмонига амр қилгани ҳам йўқ», дедилар».

Абу Довуд ва Табароний ривоят қилишган.

لَبَّجْ نُبِ ذَاعُمْ نَع
هَنْع هَلْ لَ اِي ضَر
سَعْمُ تَنْكُ : لَاق
هَلْ لَ اِي لَ صِي بِن لَ ا
يْفَم لَسَوِ هِي لَع
تَحَبْ صَافٍ رَفَس
هَنْم أَبِ يَرْقِ أَمْ وِي
رِي سَن نَحَن وِ

لُؤْسَرِ أَيُّ تُتْلُقَف
يَنْرَبِحْ أَيْ هَلْ لَأ
يَنْلِحْ دِي لَمَعَب
يَنْدِعْ أَبُي وَهَنْجَلَأ
بَلَأَقْ رَأْنَلَأ نَع
نَع يَنْتَلَأْس دَقَل «
هَنْأَوِ مِي ظَع
نَم يَلَع رِي سَيَل
هَيْلَع هَلْ لَأ هَرْسَي
أَلَو هَلْ لَأ دُبَعَت
أَيْ شِي شِ هِبْ كِرْشَت
هَالْ صَلَأ مِي قُتَو

رَاةَ الْكُزْلِ أَي تَوْتَو
رَنَاضٍ مَرُّ مَوْصَاتٍ وَ
«تَيْبَلًا جَحَاتٍ وَ
كُلُّ دَأَالَا» بِلَاقٍ مَث
رِيخُلَا بِأَوْبَا يَلَع
رَهْنَجُ مَوْصَلَا
فَطُتْ رَهْنَجُ دَصَلَا
أَمَكْ رَهْنَجِي طَخُلَا
رَاهْمَلَا رَهْنَجِي
رَهْنَجِي وَرَاهْمَلَا
رَهْنَجِي رَاهْمَلَا
رَاهْمَلَا رَهْنَجِي

بَلْ أَقِ ، «نَيِّحْ لَأَصِلْ لَأ
تَبْ كَبْ كَبْ كَبْ كَبْ كَبْ كَبْ كَبْ كَبْ
مُتْ ، زَهْرَ عِلَابِ يَتَح
لَكَ رَبِّحْ أَلَا» : بَلْ أَقِ
هَلْ كَرَمُ أَلَا سَأَرْب
ةَ وَرَدَوْهُ دَوْمَعَوْ
: تَلْفُ «؟ هِمَّ أَنْ س
لُوسَرَّ أَيَّ يَلَاب
سَأَرْ» : بَلْ أَقِ ، هَلْ لَأ
، مَأَلْ سَأَلْ لَأ رَمَأَلْ لَأ
، ءَأَلْ صِلْ لَأ هُ دَوْمَعَوْ
هِمَّ أَنْ س ءَ وَرَدَوْ

بَلْ أَقْبَعُ مُمْثًا ، «دَاهِجًا
كَلَامًا مَبْكُورًا بِحَالًا»
بُتْلُوقٍ «؟ هَلْ كَلِمًا
يَبْنِي أَيَّ يَلْبِ
ذَخِافٍ ، هَلْ
بَلْ أَقْبَعُ مُمْثًا
«أَذْهَكُ يَلْعَفُكَ»
يَبْنِي أَيَّ بُتْلُوقٍ
أَنْ أَوْ ، هَلْ
أَمْ بِنِ وَذَخِافٍ
؟ هَبْ مَلِكًا
كَلِمًا كَلِمًا «بَلْ أَقْبَعُ

لَهَوُ ذَاعُ مَ أَيَّ كُمْ أ
ي فِ سَ أَن لَ ا بُّ كَي
مِهِ هُ وُ جُ وِ لَعِ رَ ا نَ لَ ا
أَلِ ا مِهِ رِ خَ ا نَ مَ يَ لَعِ وَا
رِيَّ أَ صَ ح
هَ ا وِر . «مِهِ تَ نَ سَ لَ ا
ي فِ ي ذِمَّ رَ تَ لَ ا
هَ حَ حَ صَ وِ نَ ا مَ يَ ا لَ ا

Муъоз ибн Жабал розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Сафарлардан бирида Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бирга эдим. Бир куни юриб бораётганимизда у зотнинг яқинларида бўлиб қолдим:

«Эй Аллоҳнинг Расули, менга мени жаннатга киритадиган ва дўзахдан узоқлаштирадиган амалнинг хабарини беринг», дедим.

«Батаҳқиқ, буюк нарсани сўрадинг. Зотан, у Аллоҳ муяссар қилган кимса учун жуда ҳам осондир: Аллоҳга ибодат қиласан, Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан ҳамда намозни қоим қиласан, закотни

адо этасан,

Рамазон(рўзаси)ни тутасан. Байтни ҳаж қиласан», дедилар. Сўнгра:

«Сени яхшилик эшикларига далолат қилиб қўяйми? Рўза сақловчидир. Садақа худди сув оловни ўчиргандек, хатоларни ўчиради. Кишининг тун ичида ўқиган намози солиҳларнинг шиоридир, - дедилар ва «Ёнбошлари ётар жойдан йироқ бўлур» оятини тиловат қилдилар. Сўнгра эса: - Сенга ишнинг боши, умуртқа поғонаси ва ўрқачининг чўққиси ҳақида хабар берайми?» дедилар.

«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Расули», дедим.

«Ишнинг боши Исломдир. Унинг умуртқа поғонаси намоздир. Унинг ўрқачининг чўққиси эса жиҳоддир, - дедилар.

Сўнгра: - Сенга ўшаларнинг ҳаммасига молик бўлган нарсанинг хабарини берайми?» дедилар. Мен:

«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Набийси», дедим. Бас, у зот тилларини тутдилар ва:

«Мана буни тийгин!» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Набийси, биз гапирган нарсамиз учун албатта (иқобга) олинамизми?» дедим.

«Онанг азангни тутсин, эй Муъоз. Одамларни тилларининг маҳсули дўзахга юзтубан (ёки тумшуқлари ила) туширмаса, нима туширар эди!?» дедилар».

Имом Термизий «Иймон боби»да ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди